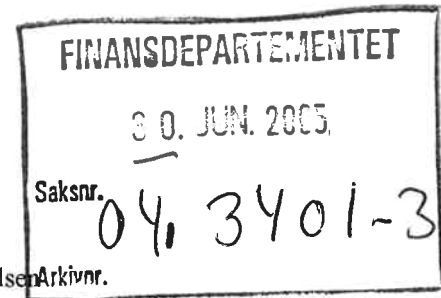

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

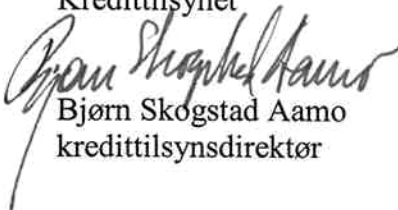
Saksbehandler: Terje Nilsen Arkivnr.
Dir. tlf: 22 93 99 32
Vår referanse: 04/11397
Deres referanse: 04/3401 FM EDK
Dato: 22.06.2005

HØRINGSNOTAT OM ENDRINGER I REGNSKAPSREGELVERK FOR FINANSINSTITUSJONER OG VERDIPAPIRFORETAK

Vi viser til departementets brev av 18. februar 2005 vedrørende spørsmål om blant annet adgang for finansinstitusjoner og verdipapirforetak til å anvende internasjonale regnskapsstandarder (IFRS) i selskapsregnskapet. Departementet ba Kredittilsynet å utarbeide et høringsnotat om nevnte forhold.

Vedlagt følger Kredittilsynets høringsnotat. Høringsnotatet er utarbeidet med utgangspunkt i Kredittilsynets brev av 26. oktober 2004 til Finansdepartementet om anvendelsen av IFRS-forordningen. I tillegg er det i høringsnotatet tatt hensyn til departementets forslag til endringer i regnskapsloven for øvrig, jf Ot.prp. nr. 39 (2004-2005) av 17. desember 2005, som nylig i all hovedsak er vedtatt og sanksjonert, jf også Inst. O. nr. 67 (2004-2005).

Med hilsen
Kredittilsynet

Bjørn Skogstad Aamo
kredittilsynsdirektør

Anne Merethe Bellamy
avdelingsdirektør

**Høringsnotat om endringer i
regnskapsregelverk for finansinstitusjoner
og verdipapirforetak**

21. juni 2005

KREDITTILSYNET

Innholdsfortegnelse

1.	Innledning.....	3
2.	Endringer i regnskapsloven	4
2.1	Endringer i regnskapsloven som følge av IFRS-forordningen	4
2.2	Endringer i regnskapsloven utenfor IFRS-forordningens område	4
3.	Planlagt gjennomføring av IFRS-forordningen i andre land.....	6
4.	Premisser for særskilt regelverk for finansinstitusjoner og verdipapirforetak	7
4.1	IFRS-forordningen	7
4.2	Utenfor IFRS-forordningens område	7
5.	Banker og Finansieringsforetak.....	9
5.1	Virkning av overgang til IFRS.....	9
5.2	Generelle betraktninger.....	9
5.3	Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med banker og finansieringsforetak.....	10
5.3.1	Generelt.....	10
5.3.2	Kapitaldekningsregelverket	10
5.3.3	Økonomiske analyser og statistikkrapportering.....	11
5.3.4	Andre krav i finanslovgivningen	12
5.4	Avsluttende vurderinger og forslag.....	12
6.	Verdipapirforetak og forvaltningsselskap.....	14
6.1	Virkning av overgang til IFRS.....	14
6.2	Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med verdipapirforetak og forvaltningsselskap.....	14
6.3	Forslag.....	14
7.	Forsikringsselskaper	15
7.1	Virkning av overgang til IFRS.....	15
7.2	Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med forsikringsselskaper	15
7.2.1	Generelt.....	15
7.2.2	Solvensmarginregelverket.....	16
7.2.3	Kapitaldekningsregelverket	16
7.2.4	Forsikringsmessige og -tekniske avsetninger	16
7.2.5	Kundetildeling i livsforsikringsselskaper	17
7.2.6	Økonomiske analyser og statistikkrapportering.....	18
7.2.7	Andre krav i forsikringslovgivningen.....	18
7.3	Avsluttende vurderinger og forslag.....	18
8.	Pensjonskasser	19

1. Innledning

Stortinget vedtok i desember 2004 endringer i lov av 17. juli 1998 nr 56 om årsregnskap mv. (regnskapsloven) som gjennomfører EØS-regler etter forordning (EF) nr. 1606/2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (IFRS-forordningen) i norsk rett. Kredittilsynet har tidligere gitt uttrykk for foreløpige vurderinger av behovet for særskilt regulering for finansinstitusjoner og verdipapirforetak, jf vårt brev av 26. oktober 2004 til Finansdepartementet. Departementet har i brev av 18. februar 2005 gitt uttrykk for at spørsmålet om avvikende regler for finansinstitusjoner og verdipapirforetak bør være gjenstand for høring på vanlig måte og bedt Kredittilsynet om å utarbeide et høringsnotat om behovet for forskrifter om å fravike regnskapsloven § 3-9 og tilpasninger til IFRS for finansinstitusjoner og verdipapirforetak.

Høringsnotatet er utarbeidet med utgangspunkt i Kredittilsynets brev av 26. oktober 2004 til Finansdepartementet om anvendelsen av IFRS-forordningen. I tillegg tar høringsnotatet hensyn til departementets forslag til endringer i regnskapsloven for øvrig, som nylig i all hovedsak er blitt vedtatt av Stortinget og sanksjonert, jf lov av 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i regnskapsloven m.m., Ot.prp. nr 39 (2004-2005) av 17. desember 2004 og Innst.O. nr. 67 (2004-2005).

2. Endringer i regnskapsloven

Regnskapsloven kan etter de siste endringer beskrives som et tosporet reguleringssystem bestående av IFRS-forordningens system og av lovens ordinære system. Foretak som utarbeider regnskap etter IFRS-forordningens system har rett og plikt til å utarbeide regnskap fullt ut etter alle EU-godkjente IFRS. Regnskap som ikke er utarbeidet etter IFRS-forordningens system, utarbeides etter regnskapslovens ordinære system.

2.1 Endringer i regnskapsloven som følge av IFRS-forordningen

Lovregler til gjennomføring av IFRS-forordningen ble fastsatt i samsvar med forslag fremmet av Finansdepartementet i Ot.prp. nr 89 (2003-2004). Regnskapsloven § 3-9 første til fjerde ledd regulerer hvilke foretak og hvilke regnskap som omfattes av IFRS-forordningens system. Alle EU-godkjente IFRS inntas som vedlegg til forskrift av 17. desember 2004 nr. 1852 om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder. Regnskapslovens ordinære vurderingsregler, regler om oppstillingsplaner og noteopplysninger (med enkelte unntak) gjelder ikke for regnskap som utarbeides etter IFRS-forordningens system, jf regnskapsloven § 3-1 tredje ledd.

Foretak med aksjer eller grunnfondsbevis notert på børs eller regulert marked i en EØS-stat har fra 2005 plikt til å utarbeide *konsernregnskap* etter EU-godkjente internasjonale regnskapsstandarder (IFRS), jf regnskapsloven § 3-9 første ledd. Fra samme tidspunkt har øvrige regnskapspliktige adgang, men ikke plikt til å utarbeide konsernregnskap etter EU-godkjente IFRS, jf regnskapsloven § 3-9 fjerde ledd første punktum. Foretak med kun gjeldsinstrumenter notert på børs eller regulert marked i en EØS-stat får imidlertid plikt til å utarbeide konsernregnskap etter EU-godkjente IFRS fra og med 2007. Ovennevnte regler gjelder også for foretak under tilsyn.

Stortinget har vedtatt at regnskapspliktige skal ha adgang til å utarbeide *selskapsregnskap* etter EU-godkjente IFRS, jf regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum. Bestemmelsene er imidlertid ikke trådt i kraft ennå. Etter det Kredittilsynet forstår er ikrafttredelse avhengig av at nødvendige endringer i skatte- og ligningslovgivning er gjennomført¹. Spørsmålet som vurderes i dette høringsnotatet er hvorvidt ovennevnte adgang skal avskjæres for finansinstitusjoner og verdipapirforetak. Premissene for denne vurderingen er gitt nedenfor i høringsnotatets kapittel 4.

2.2 Endringer i regnskapsloven utenfor IFRS-forordningens område

Det er også vedtatt andre endringer i regnskapsloven (utenfor IFRS-forordningens område) som i all hovedsak samsvarer med forslag fremmet av Finansdepartementet i Ot.prp. nr 39 (2004-2005). Regnskapsloven er kun i begrenset grad tilpasset IFRS, men forenklet anvendelse av IFRS muliggjøres gjennom forskrifter². De grunnleggende prinsippene i regnskapsloven beholdes uendret. Tilpasninger av regnskapsloven til IFRS er gjennomført med utgangspunkt i at regnskapsloven i det vesentlige skal fortsatt foreskrive et transaksjonsbasert historisk-kost-regnskap, jf Ot. prp. nr. 39 (2004-2005) punkt 3.2.6.

¹ Finansdepartementet har den 3. juni 2005 sendt notat med forslag til skattemessige tilpasninger på høring.

² En delvis tilpasning til IFRS er kun mulig å gjennomføre nasjonalt utenfor IFRS-forordningens område.

Departementet er gitt hjemmel til å gi forskrifter om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder. Det vil imidlertid ta noe tid før slike forskrifter er på plass. Departementet viser til at IASB er i ferd med å utvikle et sett forenklete IFRS ("SME-IFRS") som tidligst kan ventes fastsatt som standard i 2006. Disse standardene kan være aktuelle å fastsette som forskrifter. Det kan også være aktuelt å utvikle egne forskrifter. Det er uansett uklart fra hvilket tidspunkt forskrifter om forenklet anvendelse av IFRS kan gjøres gjeldende. I en overgangsperiode til slike forskrifter er på plass, vil det kun være en adgang for selskaper i IFRS-konsern³ til å benytte forenklete IFRS-regler ved utarbeidelse av selskapsregnskap. Etter overgangsregelen gjelder vurderingsreglene i IFRS fullt ut. Forenklingen består i at IFRS sine krav til opplysninger i noter, erstattes av regnskapslovens ordinære krav til noteopplysninger. Overgangsregelen er imidlertid ikke trådt i kraft ennå. Etter det Kredittilsynet forstår er ikrafttredelse avhengig av at nødvendige endringer i skatte- og ligningslovgivning er gjennomført, jf avsnitt 4.1 om ikrafttredelse av IFRS-forordning i selskapsregnskapet. På sikt er det et mål at det skal være plikt for andre enn små foretak å utarbeide årsregnskap i samsvar med IFRS, enten fullstendig etter IFRS-forordningen eller forskrift om forenklet IFRS, jf Innst. O. nr. 67 (2004-2005) punkt 2.1.2.

³ Med IFRS-konsern menes her konsern der konsernregnskapet utarbeides fullt ut etter IFRS, jf regnskapsloven § 3-9 første eller fjerde ledd.

3. Planlagt gjennomføring av IFRS-forordningen i andre land

EU-Kommisjonen har offentliggjort en oversikt⁴ over planlagt gjennomføring av IFRS-forordningen i de ulike landene i EU/EØS. Oversikten viser at et flertall av landene enten vil tillate eller kreve anvendelse av IFRS i selskapsregnskapet. Det gjelder blant annet Danmark, Finland, Storbritannia og Tyskland. I Tyskland vil det imidlertid fortsatt være et krav til å utarbeide selskapsregnskap etter nasjonale regnskapsregler som danner grunnlag for utbytteutdeling, skatt og rapportering til finanstilsynsmyndigheter. Av land som ikke planlegger å tillate IFRS i selskapsregnskapet finner vi Sverige, Frankrike og Spania.

⁴ Oversikten er tilgjengelig på http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/accounting/ias_en.htm#options

4. Premisser for særskilt regelverk for finansinstitusjoner og verdipapirforetak

Finansdepartementet har gitt noen føringer for vurderingen av behovet for særskilt regelverk for finansinstitusjoner i Ot.prp. nr. 89 (2003-2004) kapittel 3 om IFRS-forordningen og i Ot.prp. nr. 39 (2004-2005) om endringer i regnskapsloven utenfor IFRS-forordningens område.

4.1 IFRS-forordningen

Regnskapslovens regler om anvendelse av IFRS i *konsernregnskapet*, jf § 3-9 første og annet ledd samt fjerde ledd første punktum gjelder også for finansinstitusjoner og verdipapirforetak. Vurderingen av behovet for særskilt regelverk er begrenset til *selskapsregnskapet*. Departementet uttaler i Ot.prp. nr. 89 (2003-2004) kapittel 3.4.6 (side 26):

”Det vil vurderes om særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med finansinstitusjonene gjør det nødvendig å avskjære eller begrense adgangen til å utarbeide selskapsregnskap i samsvar med vedtatte IFRS for disse”.

Departementets uttalelse kan leses som at en kan vurdere om institusjonene skal ha en delvis adgang til å følge IFRS-forordningens system (det vil si i forhold til enkelte standarder). Det følger imidlertid av forordningens artikkel 5 at nasjonale myndigheter kun kan gi adgang til å anvende internasjonale regnskapsstandarder som helhet. Forordningen åpner ikke for delvis anvendelse av de internasjonale standardene. Kredittilsynet legger til grunn at vurderingen knytter seg til hvorvidt alle finansinstitusjoner skal avskjæres fra IFRS-forordningens system eller om adgangen skal begrenses til enkelte typer finansinstitusjoner.

Kredittilsynet forstår det slik at den vurdering som skal gjøres i forhold til finansinstitusjonene er hvorvidt det lar seg gjøre å finne tilfredsstillende løsninger på de konsekvenser adgang til anvendelse av IFRS-forordningens system i selskapsregnskapet kan få i forhold til tilstøtende regelverk som er spesielle for finansinstitusjonene, herunder kapitaldekningsregelverket for alle typer finansinstitusjoner samt avsetnings- og solvensmarginregelverket for forsikringsselskaper.

Departementets uttalelse i Ot.prp. nr. 89 (2003-2004) begrenser den særskilte vurdering til finansinstitusjoner. Det forhold at også verdipapirforetak og forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse til aktiv forvaltning⁵ omfattes av det samme soliditetsregelverket (kapitaldekningsregelverket) som banker, tilsier at den særskilte vurderingen utvides til også å omfatte verdipapirforetak og forvaltningsselskap.

4.2 Utenfor IFRS-forordningens område

Finansinstitusjoner og verdipapirforetak er i tillegg til regnskapsloven, underlagt særskilte forskrifter om utarbeidelse av årsregnskap. Forskriftene inneholder regler som utfyller og avviker fra regnskapsloven kapittel 3 til 7. I forarbeidene til Stortingets vedtak (april 2005) om ikke å tilpasse regnskapsloven til reglene i IFRS, er det gitt føringer på behovet for særskilt

⁵ jf. verdipapirfondloven § 2-1 annet ledd som gjør kapitaldekningsregelverket gjeldende for forvaltningsselskap med tillatelse til aktiv forvaltning, heretter benevnt forvaltningsselskap

regulering finansinstitusjoner og verdipapirforetak. Departementet uttaler i Ot.prp. nr 39 (2004-2005) kapittel 3.1.5 (side 30-31):

”Det vil vurderes om særskilte forhold knyttet til overskuddsdeling i forsikring, soliditetsreguleringen av og tilsynet med finansinstitusjonene og verdipapirforetak gjør det nødvendig å foreta særskilt regulering som i større grad legger til rette for sammenlignbare regnskaper institusjonene i mellom.”

Departementets uttalelse gjelder reglene for regnskap utarbeidet etter regnskapslovens ordinære system som fastsettes i egne forskrifter (årsregnskapsforskrifter og utlånsforskrift). Denne vurderingen må nødvendigvis ses i sammenheng med innføringen av IFRS-forordningens system i norsk rett. Børsnoterte foretak, herunder også finansinstitusjoner og verdipapirforetak, er (eller blir) pliktige til å utarbeide konsernregnskap etter IFRS. Foretak generelt får adgang til å benytte IFRS i selskapsregnskapet. Det er videre en uttalt målsetting om at foretak generelt på sikt skal ha plikt til å utarbeide årsregnskap (det vil si både konsernregnskap og selskapsregnskap) i samsvar med IFRS, enten fullstendig etter IFRS-forordningen eller forskrift om forenklet IFRS. Dette tilsier at sammenlignbare regnskaper best oppnås gjennom tilpasning av årsregnskapsforskriftene til IFRS. Spørsmålet som vurderes er således hvorvidt det er særskilte forhold som tilsier at årsregnskapsforskriftene i større grad enn regnskapsloven bør tilpasses IFRS.

Kredittilsynet finner det mest hensiktsmessig å foreta separat vurdering av behovet for særskilte regler for henholdsvis banker og finansieringsforetak, verdipapirforetak og forvaltningsselskap, forsikringselskaper, samt pensjonskasser.

5. Banker og Finansieringsforetak

5.1 Virkning av overgang til IFRS

For banker og finansieringsforetak vil en overgang til IFRS særlig påvirke vurderingen av finansielle instrumenter, blant annet gjennom økt adgang/krav til bruk av virkelig verdi. Utlån kan etter IAS 39 enten vurderes til amortisert kost eller virkelig verdi. Det antas at en virkelig verdi vurdering av utlån først og fremst vil ha effekt på fastrente utlån. Finansielle derivater skal vurderes til virkelig verdi uavhengig av om de benyttes i sikringsvurdering eller ikke. I tillegg er det ventet at EU vil akseptere virkelig verdi vurdering av gjeld, som følge av at IASB i juni 2005 har vedtatt justeringer i IAS 39 vedrørende virkelig verdi adgangen (fair value option).

Reglene for nedskrivning av utlån (tapsavsetninger) innebærer trolig lavere nedskrivninger (tapsavsetninger) i forhold til det som tidligere har vært praktisert etter tapsforskriften av 1991. Den nye utlånsforskriften er tilpasset disse reglene. Reglene om sikringsvurdering i IAS 39 er omfattende og innebærer forskjeller fra tidligere norsk praksis.

I tillegg til finansielle instrumenter kan vurdering av pensjonsforpliktelser ved første gangs anvendelse av IFRS få en betydelig engangseffekt. For enkelte institusjoner kan vurderingen av goodwill også få en betydelig effekt. I forhold til oppstilling av resultatregnskap og balanse er reglene i IFRS ikke like standardiserte som etter gjeldende norske regelverk.

5.2 Generelle betraktninger

De større bankene i Norge inngår alle i konsern hvor det fra 2005 utarbeides konsernregnskap etter IFRS. Dette gjelder DnB NOR Bank ASA, Nordea Bank Norge ASA, Fokus Bank ASA, Sparebank 1 SR-bank, Sparebanken Vest, Sparebank 1 Nord-Norge og Sparebank 1 Midt-Norge. Det er også et betydelig antall mellomstore og mindre banker som utarbeider konsernregnskap etter IFRS. Fra 2007 vil flere banker og finansieringsforetak kunne bli omfattet av kravet til å utarbeide konsernregnskap etter IFRS. Hensynet til sammenlignbarhet mellom en institusjons konsernregnskap og selskapsregnskap, taler *isolert sett* for å tillate anvendelse av IFRS i selskapsregnskapet.

Dersom banker og finansieringsforetak får anledning til å benytte IFRS-forordningens system i selskapsregnskapet, taler hensynet til sammenlignbarhet institusjonene i mellom, *isolert sett*, i favør av å kreve anvendelse av IFRS eller forenklet IFRS for alle institusjoner. Regulering av forenklet IFRS kan enklest gjennomføres ved at banker og finansieringsforetak får plikt til å utarbeide regnskap etter forskrift om forenklet anvendelse av IFRS som departementet har signalisert skal utarbeides. Overgangsregelen i lov av 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i regnskapsloven om forenklet anvendelse av IFRS som gjelder inntil en slik forskrift er på plass, jf nærmere omtale i punkt 2.2, synes imidlertid lite egnet å pålegge banker og finansieringsforetak. Etter overgangsregelen gjelder vurderingsreglene i IFRS fullt ut, noe som neppe er realistisk å kreve for alle banker og finansieringsforetak. Det vises her til at reglene om utlån som allerede er tilpasset IFRS, tillater avvik fra reglene i IAS 39, jf forskrift av 21. desember 2004 om regnskapsmessig behandling av utlån § 2-1 annet ledd.

Dersom det åpnes opp for IFRS-forordningen i selskapsregnskapet, vil et krav om at institusjoner som ikke anvender IFRS-forordningens system må anvende forenklet IFRS fra

2005 i selskapsregnskapet, bidra til økt grad av sammenlignbarhet mellom institusjonenes selskapsregnskaper. Det er imidlertid flere problemer knyttet til en slik løsning. Et slikt pålegg vil på kort sikt være spesielt ressurskrevende for ikke-børsnoterte institusjoner. IFRS-regelverket er omfattende og komplekst, noe som gjør overgangen til et slikt regelverk ressurskrevende for institusjonene. Det vises også til at enkelte børsnoterte selskap har fått utsettelse til 2007 før plikten til å utarbeide konsernregnskap etter IFRS inntreffer. Det ville uansett ha vært vanskelig å få gjennomført nødvendige endringer i regelverket med virkning fra inneværende år, tatt i betraktning at forskrifter om forenklet anvendelse av IFRS ennå ikke foreligger. Kredittilsynet legger derfor til grunn at det ikke er aktuelt å kreve forenklet anvendelse av IFRS før tidligst 2007.

5.3 Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med banker og finansieringsforetak

5.3.1 Generelt

Vurderingen av om det er mulig å finne tilfredsstillende løsninger på de konsekvenser en adgang til å benytte IFRS (IFRS-forordningens system) kan få i forhold til annet regelverk og rapportering som er spesielle for banker og finansieringsforetak, må ses i sammenheng med det regnskapsregelverk som gjelder utenfor IFRS-forordningens system. Konsekvensene for annet regelverk og rapportering vil kunne være forskjellig, avhengig av om det foretas en særskilt tilpasning av sistnevnte regnskapsregelverk til IFRS eller ikke. Hovedspørsmålet om å tillate IFRS i selskapsregnskapet vurderes under to ulike forutsetninger:

1. at det *ikke* foretas en særskilt tilpasning av regnskapsregelverket utenfor IFRS-forordningens system til IFRS. Det vil si at regnskapslovens transaksjonsbaserte historisk-kost-regler fortsatt gjelder.
2. at det foretas en særskilt tilpasning av eksisterende årsregnskapsforskrift utenfor IFRS-forordningens system til IFRS eller eventuelt ved å kreve anvendelse av forskrifter om forenklet anvendelse av IFRS (antatt tidligst aktuelt fra 2007).

Selskapsregnskapene fra banker og finansieringsforetak danner grunnlag for blant annet rapportering av kapitaldekning, offentlige myndigheters økonomiske analyser og statistikkrapportering. Det er redegjort nærmere om konsekvensene av å tillate IFRS-forordningen i selskapsregnskapet for kapitaldekningsregelverket i punkt 5.3.2, økonomiske analyser og statistikkrapportering i punkt 5.3.3, samt for andre krav i finanslovgivningen i punkt 5.3.4. Avsluttende vurdering og forslag er gitt i punkt 5.4.

5.3.2 Kapitaldekningsregelverket

Med hensyn til kapitaldekningsregelverket har Den europeiske banktilsynskomiteen (CEBS) 21. desember 2004 sendt ut retningslinjer vedrørende korrigerende bestemmelser (prudential filters) i forhold til de nye internasjonale regnskapsstandardene (IFRS). Gjennom innføring av de korrigerende bestemmelsene i tråd med retningslinjene fra CEBS, vil virkningen av nye regnskapsregler i forhold til beregningen av kapitaldekningen reduseres, og i bestemte tilfeller nøytraliseres. Reglene skal innføres i de landene som er med i CEBS, og CEBS har som intensjon å overvåke landenes anvendelse av bestemmelsene.

En viktig begrunnelse for å innføre korrigerende bestemmelser i kapitaldekningsregelverket er å opprettholde de kvalitetskrav som stilles til en institusjons ansvarlige kapital. Sentralt i denne

forbindelse er at den ansvarlige kapitalen skal være tilgjengelig for å absorbere tap og at den ansvarlige kapitalen skal være tilstrekkelig stabil.

Retningslinjene fra CEBS omfatter blant annet korrigerende bestemmelser med hensyn til:

- Inndelingen av egenkapital og gjeld
- Verdiendringer på finansielle eiendeler klassifisert som "tilgjengelig for salg" (available for sale)
- Virkelig verdi adgangen (fair value option)
- Kontantstrømsikring (cash flow hedge)
- Verdiendringer på investeringseiendommer og eiendommer for eget bruk
- Definisjonen av handelsportefølje

Kredittilsynet har utarbeidet et eget høringsnotat om innføring av korrigerende bestemmelser i kapitaldekningsregelverket i forhold til IFRS. En innføring av de korrigerende bestemmelsene i tråd med anbefalingene fra CEBS, vil kreve at det foretas endringer i forskrift 1. juni 1990 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak (beregningsforskriften), forskrift 22. oktober 1990 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak (kapitaldekningsforskriften) og forskrift 7. februar 2001 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper (grunnfondsbevisforskriften). Det må videre foretas endringer i skjema 800 (kapitaldekningsoppgave for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak) med den tilhørende veiledningen 18. november 1996 for utfylling av kapitaldekningsoppgaven, samt revisjons- og rapporteringsrutiner i tilknytning disse.

Innføringen av prudential filters vil ikke fullt ut nøytralisere effekten av å benytte IFRS i selskapsregnskapet fremfor de ordinære vurderingsreglene (så lenge disse reglene ikke er tilpasset IFRS). Det antas likevel at forskjellen vil være av mindre betydning at dette bør kunne aksepteres i en overgangsperiode.

5.3.3 Økonomiske analyser og statistikkrapportering

Finanssektoren er gjenstand for en noe mer omfattende regulering og kontroll enn øvrige næringer. For Kredittilsynet er konsistente og sammenlignbare data vesentlig i tilsynet med banker og finansieringsforetak, både for sammenligning mellom institusjoner og for vurdering av endringer over tid. En adgang for institusjonene til å benytte IFRS forordningen i selskapsregnskapene vil føre til brudd på standardisert og ensartet rapportering.

Banker og finansieringsforetak rapporterer regnskapsdata på selskapsnivå gjennom en felles myndighetsrapportering, ORBOF (rapportering av finansmarkedsstatistikk til Kredittilsynet, Norges Bank og Statistisk Sentralbyrå). Rapporteringen er detaljert for å danne et felles grunnlag for finansmarkedsstatistikken. Rapporteringen følger regnskapsprinsipper gitt i regnskapsloven og årsregnskapsforskrift for banker og finansieringsforetak. Rapporteringen følger også nasjonale og internasjonale statistikkstandarder. Selve rapporteringsplikten til ORBOF er hjemlet i Kredittilsynsloven. Myndighetene benytter finansmarkedsstatistikken rapportert til ORBOF både i tilsynsarbeid, overvåkingen av finansiell stabilitet og for statistikkformål.

ORBOF er innrettet slik at den vanskeliggjør tilpasning til to regnskapsregelverk. Tilpasning av kodestrukturen i ORBOF vil først være mulig når IFRS-tilpasset årsregnskapsforskrift er på plass, tidligst i 2007. I tillegg har myndighetene en varslingsperiode på 6 måneder i forhold til

institusjonene ved omfattende endringer i rapportering som gir institusjonene tid til å tilpasse tekniske løsninger til ny kodestruktur. Adgang til å benytte IFRS i selskapsregnskapene før de nødvendige tilpasninger er gjort i rapporteringen til ORBOF, vil gjøre det nødvendig å pålegge institusjoner som følger IFRS forordningen tilleggsrapportering etter ordinære regnskapslovgivning. En slik tilleggsrapportering, basert på regnskapsprinsipper som ikke ligger til grunn for offisiell regnskapsavleggelse vil kunne gi dårligere kvalitet på finansmarkedsstatistikken. Videre vil kontroll av regnskapsdata i ORBOF opp mot institusjonenes offisielle regnskaper ikke lenger være mulig, og det vil dermed oppstå et særskilt behov for revisjon. Analyser som baseres på tall fra ORBOF rapporteringen vil avvike fra regnskapsinformasjon gitt i offisielle selskapsregnskaper.

De største institusjonene er pålagt å sende inn regnskapsinformasjonen til Kredittilsynet på "nøkkeltallskjema". Institusjonene rapporterer her regnskapsinformasjon på oppstillingsplaner for resultat og balanse gitt i årsregnskapsforskriften. Rapporteringen er vesentlig i Kredittilsynets bransjeanalyser, og benyttes i tilsynet med enkeltinstitusjoner. Denne rapporteringen kan raskere enn ORBOF rapporteringen tilpasses IFRS forordningen. Institusjoner som følger IFRS forordningen vil måtte utarbeide nøkkeltallsrapporteringen både i henhold til IFRS forordningen og i henhold til ordinær regnskapslovgivning. Dette er nødvendig for sammenlignbarhet og muligheten til å vurdere effektene av endring i regnskapsprinsipper i forhold til øvrige endringer. En adgang til å føre regnskap etter IFRS forordningen vil, for tilsynsformål, øke behovet for rapportering av ytterligere regnskapsinformasjon basert på regnskapsprinsipper gitt i IFRS forordningen som ikke i dag er dekket via nøkkeltallsrapporteringen. Dette er spesielt viktig for det risikobaserte tilsyn hvor kommunikasjonen mot tilsynsenhetene på vesentlige risikoområder må ta utgangspunkt i samme regnskapsførsel som benyttes i bankenes egne styringssystemer.

5.3.4 Andre krav i finanslovgivningen

Det finnes ulike krav i finanslovgivningen som direkte eller indirekte tar utgangspunkt i institusjonenes regnskapstall, jf blant annet forretningsbankloven § 24 og sparebankloven § 24 vedrørende institusjonenes beholdning av aksjer og eiendommer, samt forskrift av 16. desember 1988 om minstekrav til likvider for forretnings- og sparebanker. Kredittilsynet har ikke vurdert hvilke konsekvenser en adgang til å benytte IFRS-forordningens krav vil ha for disse kravene.

5.4 Avsluttende vurderinger og forslag

Kredittilsynet ser at det er argumenter både for og i mot å avskjære banker og finansieringsforetak fra å benytte IFRS-forordningen i selskapsregnskapet allerede fra 2005. Hensynet til sammenlignbarhet i tallene som rapporteres inn etter ORBOF-systemet, tilsier at rapporteringen skjer etter samme regnskapsregelverk. Dette kan enten oppnås gjennom å forby anvendelse av IFRS-forordningen i selskapsregnskapet, eller gjennom å kreve at innrapporteringen uansett baseres på de ordinære regnskapsreglene utenfor IFRS-forordningen (selv om det offisielle regnskapet er utarbeidet etter IFRS). Førstnevnte alternativ vil være en ulempe for institusjoner i konsern der konsernregnskapet utarbeides etter IFRS i form av økt ressursbruk. Sistnevnte alternativ vil innebære en risiko for at kvaliteten på de innrapporterte tallene svekkes. Kredittilsynet anser det likevel som en foretrukket løsning å avskjære banker og finansieringsforetak å benytte IFRS forordningen i selskapsregnskapet allerede fra 2005 og inntil særskilt tilpasning av årsregnskapsforskriften til IFRS forordningen er på plass.

En særskilt tilpasning av årsregnskapsforskriften til IFRS (tidligst fra 2007) vil forbedre muligheten til sammenlignbarhet av regnskapsinformasjon selskapene i mellom. Ny årsregnskapsforskrift for banker og finansieringsforetak basert på IFRS vil innebære betydelig endringer i forhold til dagens regelverk. Dette fører til at det må foretas omfattende endringer i myndighetsrapporteringen til ORBOF. For institusjoner som benytter full IFRS i selskapsregnskapet vil det likevel være valgmuligheter innenfor forordningens system som bl.a oppstillingsplaner for resultat og balanse, presentasjonsvaluta og enkelte vurderingsregler. Institusjoner som følger IFRS-forordningen må dermed bli pålagt en tilleggsrapportering som følger IFRS tilpasset årsregnskapsforskrift for å sikre konsistente og sammenlignbare data for tilsynsformål.

Forslag:

I forskrift 16.12.1998 nr. 1240 gjøres følgende endringer:

§ 1-1 nytt tredje ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum, samt lov av 10.juni 2005 nr 46 om endring av regnskapsloven kapittel VI nr 2 første ledd gjelder ikke for banker og finansieringsforetak.

6. Verdipapirforetak og forvaltningsselskap

6.1 Virkning av overgang til IFRS

For verdipapirforetak er reglene for vurdering av finansielle instrumenter (IAS 39) av særlig betydning. I den grad foretaket driver med alminnelig kapitalformidling vil det kunne oppstå forskjeller som følge av at IFRS krever bruk av virkelig verdi av finansielle instrumenter utenfor handelsporteføljen. Det kan videre oppstå forskjeller ved første gangs vurdering av pensjonsforpliktelser. For enkelte foretak kan også vurdering av goodwill få betydelig effekt. I forhold til oppstilling av resultatregnskap og balanse er reglene i IFRS ikke like standardiserte som etter gjeldende norske regelverk.

6.2 Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med verdipapirforetak og forvaltningsselskap

Verdipapirforetak er foretak som har tillatelse til å yte investeringstjenester. Tillatelse til å yte investeringstjenester kan bare gis til kredittinstitusjoner eller allmennaksjeselskap. Verdipapirforetak som er kredittinstitusjon er underlagt regnskapsreglene for banker og finansieringsforetak. Det vises til nærmere omtale i høringsnotatets kapittel 5. Øvrige verdipapirforetak er i tillegg til regnskapsloven underlagt årsregnskapsforskriften for verdipapirforetak. Forvaltningsselskapene er kun underlagt regnskapslovens bestemmelser. Vurderingene nedenfor er kun knyttet til verdipapirforetak som ikke er kredittinstitusjon og forvaltningsselskap.

Verdipapirforetak og forvaltningsselskap er i likhet med banker og finansieringsforetak omfattet av kravene til kapitaldekning. Kredittilsynet antar at korrigerende bestemmelser (prudential filters) i forhold til IFRS kan innføres innen utløpet av 2005. Det vises til nærmere omtale i punkt 5.3.2.

Verdipapirforetak og forvaltningsselskap rapporterer regnskapsdata på selskapsnivå til Kredittilsynet. Rapporteringen skjer etter en nærmere spesifisert oppstilling av balanse og resultatregnskap. For øvrig legges regnskapsprinsippene som selskapsregnskapet utarbeides etter til grunn. Rapporteringen benyttes først og fremst i oppfølgingen av det enkelte selskap, men også i noe utstrekning som grunnlag for bransjeanalyser. Detaljeringsgraden er på langt nær så omfattende som for banker og finansieringsforetak.

En adgang til å benytte IFRS i selskapsregnskapet, vil medføre behov for å vurdere enkelte justeringer av rapporteringskravene for verdipapirforetak og forvaltningsselskap. Kredittilsynet antar at konsekvensene for begge typer institusjoner er mindre omfattende enn for finansinstitusjoner, og at vurdering av korrigerende bestemmelsen kan gjennomføres i løpet av kort tid.

6.3 Forslag

Kredittilsynet anser det ikke som nødvendig å avskjære verdipapirforetak og forvaltningsselskap fra adgangen til å benytte IFRS i selskapsregnskapet. Det synes heller ikke nødvendig å foreta en særskilt tilpasning av årsregnskapsforskriften til IFRS.

7. Forsikringsselskaper

7.1 Virkning av overgang til IFRS

For forsikringsselskaper er reglene for forsikringskontrakter (IFRS 4), finansielle instrumenter (IAS 39), samt investeringseiendommer (IAS 40) og egne bygninger (IAS 16) av særlig betydning.

IFRS 4 om forsikringskontrakter inneholder ikke særskilte vurderingsregler, men tillater at forsikringsselskapets tidligere anvendte prinsipper også anvendes under IFRS (likevel med enkelte mindre unntak). Forsikringsselskap har etter standarden mulighet til å endre regnskapsprinsippene for forsikringskontrakter dersom endringen gjør regnskapet mer relevant eller mer pålitelig uten forringet relevans. IASB⁶ arbeider med å utforme vurderingsregler for forsikringskontrakter, men det kan ikke ventes at slike regler vil være klare før tidligst 2008.

Forsikringsselskaper har etter gjeldende årsregnskapsforskrift særskilte vurderingsregler som i større grad enn regnskapsloven krever anvendelse av virkelig verdi. Forskriftsbestemmelsene om finansielle instrumenter er ikke helt i samsvar med IAS 39, men effekten av å anvende IAS 39 antas å være av mindre omfang enn hva som er tilfellet for banker og finansieringsforetak. Livsforsikringsselskaper har etter årsregnskapsforskriften krav til å vurdere bygninger (både investeringseiendommer og egne bygg) til virkelig verdi. Etter IAS 40 er det kun en mulighet, ikke plikt, til å vurdere investeringseiendommer til virkelig verdi.

I tillegg til ovennevnte kan vurdering av pensjonsforpliktelse ved første gangs anvendelse av IFRS få en betydelig engangseffekt. I forhold til oppstilling av resultatregnskap og balanse er reglene i IFRS ikke like standardiserte som etter gjeldende norsk regelverk.

7.2 Særskilte forhold knyttet til soliditetsreguleringen av og tilsynet med forsikringsselskaper

7.2.1 Generelt

Forsikringsselskapenes offisielle regnskaper danner grunnlag for blant annet rapportering av solvens, kapitaldekning, økonomiske analyser og statistikkrapportering. Livsforsikringsselskaper har i tillegg regler om kundetildeling som baseres på de offisielle regnskapene. Videre er det slik at forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikringsselskapenes regnskaper, samt forsikringsmessige avsetninger i livsforsikringsselskapenes regnskaper etter gjeldende årsregnskapsforskrift for forsikringsselskaper skal vurderes etter de tekniske reglene i forsikringsvirksomhetslovgivningen.

Det er redegjort nærmere om konsekvensene av å tillate IFRS-forordningen i selskapsregnskapet for solvensregelverket i punkt 7.2.2, kapitaldekningsregelverket i punkt 7.2.3, forsikringsmessige og –tekniske avsetninger i punkt 7.2.4, kundetildeling i livsforsikringsselskaper i punkt 7.2.5, økonomiske analyser og statistikkrapportering i 7.2.6, samt for andre krav i forsikringslovgivningen i punkt 7.2.7.

⁶ International Accounting Standards Board

7.2.2 Solvensmarginregelverket

En arbeidsgruppe under CEIOPS⁷ som Kredittilsynet deltar i, har sendt ut en rapport om virkninger av innføringen av IAS/IFRS for tilsynet med forsikringsselskaper. I rapporten er det blant annet indikert hvilke korrigerende bestemmelser (prudential filters) som kan være nødvendige for å unngå uønskede endringer i den solvensmarginen som beregnes. Gruppens forslag til korrigerende bestemmelser i solvensmarginregelverket mv. for forsikringsselskaper har vært sendt på høring med høringsfrist 31. mars 2005.

7.2.3 Kapitaldekningsregelverket

Internasjonalt er ikke krav til kapitaldekning basert på Basel-regelverket gjort gjeldende for forsikringsselskaper slik som i Norge. Den norske løsningen vil kreve at det utarbeides korrigerende bestemmelser for tilsynsformål (prudential filters) for forsikringsselskaper også i forhold til kapitaldekningsregelverket. Forslagene fra CEBS til korrigerende bestemmelser i kapitaldekningsregelverket omfatter ikke forsikringsselskaper. Det må derfor vurderes særskilt i hvilken grad de korrigerende bestemmelsene som innføres i beregningsforskriften, kapitaldekningsforskriften og grunnfondsbevisforskriften, bør gjøres gjeldende for forsikringsselskapene.

Endringene som gjøres i kapitaldekningsreglene vil videre kunne få betydning for beregningen av forsikringsselskapenes solvensmargin kapital, siden solvensmargin kapitalen blant annet består av ansvarlig kapital slik denne beregnes i henhold til beregningsforskriften. De korrigerende bestemmelsene i kapitaldekningsregelverket som foreslås gjort gjeldende for forsikringsselskapene må derfor også vurderes i forhold til de forslagene som foreligger fra Working Group on Accounting/Pillar III under CEIOPS, til endringer i solvensmarginregelverket.

7.2.4 Forsikringsmessige og -tekniske avsetninger

Etter gjeldende årsregnskapsforskrift for forsikringsselskaper skal forsikringstekniske avsetninger i skadeforsikring vurderes i samsvar med forsikringsvirksomhetsloven § 8-6 med tilhørende forskrifter. Tilsvarende skal forsikringsmessige avsetninger i livsforsikring vurderes i samsvar med forsikringsvirksomhetsloven §§ 8-2 til 8-4 med tilhørende forskrifter.

Etter IFRS-forordningens system skal forsikringskontrakter vurderes etter IFRS 4 om forsikringskontrakter. Standarden inneholder ikke spesifikke vurderingsregler utover for enkelte mindre forhold, men tillater anvendelse av regnskapsprinsipper som den enkelte regnskapspliktige har anvendt i tidligere årsregnskap – det vil for norske selskapers del si reglene om forsikringstekniske/-messige avsetninger. Dersom institusjonen ønsker å endre regnskapsprinsippene kan dette bare gjennomføres dersom endringen medfører at regnskapet blir mer relevant for brukerne av regnskapet. Norske myndigheter kan ikke pålegge forsikringsselskap som velger å følge IFRS-forordningens system å vise forsikringstekniske avsetninger i finansregnskapet som tilfredsstillende (minste)krav til slike avsetninger som følger av forsikringsvirksomhetsloven §§ 8-2 til 8-4 (livsforsikring) og § 8-6 (skadeforsikring) med tilhørende forskrifter. Hvorvidt forsikringsselskapene vil velge å anvende den begrensede adgangen i IFRS 4 til å endre regnskapsprinsippene, er likevel uklart. Muligens vil det være mest aktuelt for utenlandsk eide forsikringsselskaper, hvor ensartet prinsipp anvendelse i konsernet som helhet kan være motiverende faktor. For andre forsikringsselskaper vil en endring i retning av mer relevant informasjon, kreve betydelig

⁷ Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors

utredningsarbeid og systemendringer, samtidig som IASB selv på sikt vil utarbeide regnskapsprinsipper for forsikringskontrakter (fase II). På den annen side kan investorhensyn medføre at enkelte større forsikringsselskaper vil ønske å benytte virkelig verdi ved beregning av forsikringsavsetningene. Dette må antas å ha økende aktualitet jo lenger tid det går før IASB selv fastsetter særskilte vurderingsregler i IFRS.

Dersom IFRS-forordningens system tillates anvendt i forsikringsselskapers selskapsregnskaper, må det utarbeides egne "prudential filters" for de forsikringstekniske avsetninger. Dette arbeidet er ikke igangsatt, men det synes rimelig klart at utformingen av "prudential filters" relatert til de forsikringstekniske avsetninger må samordnes med de "prudential filters" som utarbeides i relasjon til hhv. solvensmarginregelverket og kapitaldekningsregelverket for å sikre at de samlede soliditetskrav som forsikringsselskapene er underlagt ikke blir svekket.

Hvis det derimot ut fra hensynet til forsikringstakernes rettigheter eller andre tilsynsmessige hensyn er ønskelig at kravene til forsikringsmessige og –tekniske avsetninger som følger av forsikringsvirksomhetsloven med tilhørende forskrifter skal gjenspeiles i selskapsregnskapet, må forsikringsselskapene avskjæres fra en full anvendelse av IFRS i dette regnskapet. I avsnitt 4.2 om regnskapsreglene utenfor IFRS-forordningens område er det lagt til grunn at sammenlignbare regnskaper best oppnås gjennom tilpasning av årsregnskapsforskriftene til IFRS. Tilpasning til IFRS utenfor IFRS-forordningens område (via årsregnskapsforskriften) muliggjør at uønskede valgmuligheter i IFRS ikke tillates. Således kan det fortsatt stilles krav til at forsikringsmessige og –tekniske avsetninger utarbeides etter kravene i forsikringsvirksomhetsloven med tilhørende forskrifter, selv om forskriften for øvrig tilpasses IFRS. Det vil være et mål at årsregnskapsforskriften endres slik at det vil være mulig for forsikringsselskapene å avlegge selskapsregnskap etter IFRS. Det kan likevel ikke, på nåværende tidspunkt, utelukkes at det kan identifiseres særskilte forhold som vil kunne begrunne enkelte avvik. Inntil IASB har utarbeidet regnskapsprinsipper for forsikringskontrakter (fase II) bør det fortsatt være krav til at forsikringsvirksomhetslovens bestemmelser om (minste)krav til forsikringstekniske avsetninger skal gjenspeiles i selskapsregnskapet.

Dersom det skulle åpnes for full anvendelse av IFRS for skadeforsikring vil en måtte kreve en egen rapportering av de forsikringstekniske avsetningene basert på de ordinære regnskapsreglene for tilsynsformål. Dette kan neppe anses å være innenfor en kost-nytte betraktning all den tid dagens tekniske regelverk for beregninger av ovennevnte avsetninger kan anvendes innenfor IFRS 4.

7.2.5 Kundetildeling i livsforsikringsselskaper

I livsforsikringsselskaper skal selskaperens regnskapsmessige overskudd helt eller delvis tilbakeføres til forsikringstakerne (kudetildeling). Hensynet til sammenlignbarhet blir således viktig både i forhold til selskapets eiere og kunder. Valgfrihet i IFRS i forhold til vurderingsprinsipper, får konsekvenser for det regnskapsmessige overskuddet i selskapsregnskapene. Det gjelder blant annet på eiendeler som investeringseiendommer og egne bygg, investering i datterselskap og finansielle instrumenter som utgjør en betydelig andel av forsikringsselskaperens eiendeler. Det forhold at gjeldende vurderingsregler for eiendelssiden langt på vei er innenfor IFRS (uten den samme valgfriheten som IFRS medfører for eksempel når det gjelder verddivurdering av eiendom), reiser spørsmålet om ikke det er et bedre alternativ å avskjære livsforsikringsselskaper muligheten til å benytte IFRS-forordningens system. Det vil da være et mål at årsregnskapsforskriften endres slik at det vil

være mulig for livsforsikringsselskapene å avlegge selskapsregnskap etter IFRS, men uten at alle valgmuligheter i IFRS tillates. Det kan likevel ikke, på nåværende tidspunkt, utelukkes at det kan identifiseres særskilte forhold som vil kunne begrunne enkelte avvik. En slik løsning vil trolig ikke skape spesielle problemer i forhold til utarbeidelse av konsernregnskap for nasjonale konsern som livsforsikringsselskapet er en del av. Konsernregnskapet kan således anvende samme prinsipper for avsetninger på forsikringskontrakter som i livsforsikringsselskapets selskapsregnskap. Dersom konsernet har datterselskap i ulike land vil det likevel kunne oppstå merarbeid dersom begrensningene i valgmulighetene gjennomføres ulikt i de enkelte land.

7.2.6 Økonomiske analyser og statistikkrapportering

Forsikringsselskapene rapporterer regnskapsdata på selskapsnivå gjennom en felles myndighetsrapportering, FORT. De samme forhold som er påpekt i forhold til bankenes rapportering til ORBOF gjelder for forsikringsselskapenes rapportering til FORT.

7.2.7 Andre krav i forsikringslovgivningen

Det er andre krav i forsikringslovgivningen som direkte eller indirekte tar utgangspunkt i institusjonenes regnskapstall. Det må derfor foretas en egen gjennomgang for å avklare hvorvidt slike bestemmelser finnes, samt eventuelle konsekvenser en adgang til å benytte IFRS-forordnings krav vil ha for disse kravene.

7.3 Avsluttende vurderinger og forslag

Kredittilsynet anser det som svært vanskelig å utforme hensiktsmessige "prudential filters" for de forsikringstekniske avsetningene for skadeforsikringsselskapene og livsforsikringsselskaper. Hva angår livsforsikringsselskaper anser Kredittilsynet i tillegg at valgmulighetene innenfor IFRS-forordningens system vil slå svært uheldig ut på grunn av de særskilte regler om overskuddstildeling. Forsikringsselskapene bør derfor inntil videre ikke tillates å anvende IFRS-forordningens system i selskapsregnskapene. Det vil da være et mål at årsregnskapsforskriften endres slik at det vil være mulig for forsikringsselskapene å avlegge selskapsregnskap etter IFRS, men uten at alle valgmuligheter i IFRS tillates. Kredittilsynet ser det som mest hensiktsmessig at en slik ytterligere tilpasning til IFRS tidligst gis virkning fra 2007, jf redegjørelsen for banker og finansieringsforetak i punkt 5.2. Det er imidlertid aktuelt å foreta enkelte forsikringsrelaterte tilpasninger til IFRS fra et tidligere tidspunkt. Det kan likevel ikke, på nåværende tidspunkt, utelukkes at det kan identifiseres særskilte forhold som vil kunne begrunne enkelte avvik fra reglene i IFRS. Inntil IASB har utarbeidet regnskapsprinsipper for forsikringskontrakter (fase II) bør det fortsatt være krav til at forsikringsvirksomhetslovens bestemmelser om (minste)krav til forsikringstekniske avsetninger skal gjenspeiles i selskapsregnskapet.

Forslag:

I forskrift 16.12.1998 nr. 1241 gjøres følgende endringer:

§ 1-1 nytt femte ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum, samt lov av 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven kapittel VI nr. 2 første ledd gjelder ikke for forsikringsselskaper.

8. Pensjonskasser

De samme argumenter som er anvendt for livsforsikringsselskapers selskapsregnskap gjelder også for pensjonskasser, hvilket tilsier likebehandling av pensjonskasser og livsforsikringsselskaper.

Forslag:

I forskrift 27.02.2001 nr. 188 gjøres følgende endringer:

§ 1-1 nytt tredje ledd skal lyde:

Regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum, samt lov av 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven kapittel VI nr. 2 første ledd gjelder ikke for pensjonskasser.